

„Tarnauti, mano vaikai, – štai ką mes turime daryti“

Per patį šventės linksmybių įkarštį Kanoje tik Marija pastebi, kad trūksta vyno... Į mažiausias tarnystės smulkmenas įsigilina siela, karštai ir dėmesingai kaip Ji išgyvenanti dėl artimo, dėl Dievo. (Vaga, 631)

gegužės 11 d.

Tarnauti, tarnauti, mano vaikai, – štai ką mes turime daryti; būti *viso*

pasaulio tarnai tam, kad mūsų gyvenamuoju laiku ištikimųjų tauta augtų dorybe ir skaičiumi.

Pažvelkime į Mariją. Jokia kita būtybė niekada taip nuolankiai nepakluso Dievo sumanymams. Viešpaties tarnaitės – *Ancilla Domini* – nuolankumas yra mus įkvepiantis akstinas – tai *causa nostrae laetitiae*, mūsų džiaugsmo priežastis. Ieva, nusidėjusi, nes neprotingai norėjo prilygti Dievui, slėpėsi nuo Viešpaties degdama iš gėdos: ją užplūdo liūdesys. O Marija, pripažindama esanti Viešpaties tarnaitė, tampa Dievo Žodžio Motina, ir Ją užlieja džiaugsmas. Ir mes visi persiimkime dideliu Jos, gerosios Motinos, džiaugsmu, sekime Švenčiausios Mergelės Marijos pavyzdžiu, kad panašėtume į Kristų. (Dievo bičiuliai, 109)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/tarnauti-mano-vaikai-stai-
ka-mes-turime-daryti/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/tarnauti-mano-vaikai-stai-ka-mes-turime-daryti/) (2026-04-11)